

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Modi LX Sacrae Orationis variè Formandæ

Kojałowicz, Kazimierz Wijuk

Antverpiae, 1668

Modus Sextus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69292)

 MODUS SEXTUS.

Sententia Evangelii in sua membra distrahitur, quæ membra singula seorsum explicata totam conficiunt Orationem. E. g. Dom. IV. Adventus supra illa verba Lucæ 3. *Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus.* Primò ageres de viis Domini parandis, quæ juxta D. Bernard. debent esse *pulchra, recta, plena, plana*: tum de semitis, per quas intelligi possunt arctiora consilia, inspirationes, luminæ: quemadmodum & viæ Diaboli sunt apertæ peccata, semitæ autem sunt majori furo boni illita: ut usuræ palliatæ, simonia, jus ad res alienas prætentum, &c. sit interea.

P R A X I S

Dominica 6. à Pentecoste.

Misereor super turbam, quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducent, Marc. 8.

Accessus & Propositio. Totum hodiernum Evangelium singularem amantissimi JESU, spirat pietatem, quam potissimum produnt assumpta verba: *Misereor super turbam, &c.* illis proinde devotè expendendis insistamus.

Confirmatio per membra sententiæ
seorsim expensa.

Primum Membrum: *Misereor super turbam,* inquit Jesus, O dulce cor! Quis hujus tantæ mi-
fera-

ferationis dulcedinem satis intelligat? quam exprimens Græcus textus utitur voce *σπλαγνίζομαι*, quæ significat: *Ex intimis visceribus compator.* Narrat B. Pontifex, Clemens Romanus, Petrum Apostolum eo lacrymarum abundantia processisse, ut genæ copia defluentium guttarum exederentur, perpetuis earum vestigiis continuo in facie durantibus. Causam verò rei non solum pœnitentiam de admissa negatione assignat: verum etiam quod D. Apostolus non posset reminisci, pietatis & suavitatis Domini, qua cum suis agebat sine intima commotione. Nam ut necessitatibus etiam minimis maxima charitate provideret: dormientes quoque ac per prata de via stratos, ipse obibat: atque si incommodè decumberent, caput sublevabat: componebat fessa membra: aliaque id genus officia, mira suavitate præstabat. Particula hujus pietatis hodierno exemplo proponitur: est autem ingentis flammæ documentum, quo misericordissima ejus viscera in nos feruntur. Paucis hinc annis abiit eo vita Pater Nicolaus Lancicius, Societatis nostræ, vir famâ virtutum per multas provincias clarus. Hic suis solitus dicere: Multos se vero nimium de Christo judicio, atque inde secuta diffidentia, multa cœli munera se arcere. Non ergo, inquiebat, est Christus, Tiberius oculis scintillans, non Marius feriens vultu, sed parens benignissimus nostrique amantissimus: ac non nisi coactus, aliam quam Patris personam sumit. In revelatione D. Brigittæ legitur, Christum Dominum eum vultu ipso dulcedinē speciei prætulisse, quod

quod

quod homines tristes & afflicti dum solatia adver-
 sis quærent, soliti sint dicere *Eamus, & videamus*
Maria Filium: atque inde solo ejus aspectu recre-
 ari credamus: & afflicti, plenâ spê ad eum confu-
 giamus: Atterens peccata? ne simus Caini, sed è
 contra dicamus: Major est misericordia tua quam
 peccata mea. Nicolaus Radivilus Dux in Niei-
 viez & Olyka, Palatinus Vilnensis, sepulchrale È-
 pitaphion, vivus poni curavit, in quo ipsi, de mar-
 more rudi, & in habitu peregrino sculpto, subscri-
 ptum. *Peccantem me quotidie & non me peniten-*
tem timor mortis conturbat me. Tum ab ore pro-
 cedunt verba ex Job. cap. 13. desumpta. *Etiamsi*
me occideris, in te sperabo. Rectè judicatum. Diffi-
 cile est, quin nos peccata non turbent, sed si mors
 subeunda in sinu Patris subeunda, aut in collo Ma-
 tris, in quò *manus appendit, qui se Deo plenè commi-*
si, inquit Anselm: quod est dicere: *Etiamsi me*
occideris, in te sperabo.

2. Membrum sententiæ *Ecce triduo sustinent*
me, nec habent quod manducent. Nulla tempora
 nullaque opera apud Deū certius notantur, quàm
 sustinentiæ, tentationum, laborum, tribulationum,
 mortificationum, Daniel 10. V. 12. ad Prophetam
 Angelus. *Ex die primo quo posuisti cor tuum, ad in-*
telligendum, ut te affligeres in Conspectu Dei tui, ex-
audita sunt verba tua. Apo: cap. 22. *Scio opera*
tua, & laborem tuum, & patientiam tuam Psal. 138.
Domine probasti me, & cognovisti me: quasi non
 nosset, antequam probasset. Matth. 25. *moram fa-*
ciente Sponso, defecerunt lampades Virginum: qui-
 bus

bus reparatis, audire nihilominus coactæ *nescio vos*. Quid ita? nunquid error emendatus non est? aut non instanter petunt, ac pulsant? Non vult eas nosse, quæ tempore tentationis (hoc est, moram faciente Sponso) defecerunt: atq; horâ tribulationis, inter sponsas non sunt notatæ; Cocles Horatius vulnere ab hostibus suscepto claudicans dicere auditus. *Quoties passum figo, triumphos meos numero* Quam feliciter eosdem figit, vir pro Deo sustinens? quàm melius ejus triumphis, à cælo notantur? expertus id, devotus senio de quo VV. PP. Erat illi fons aquæ, à Cella pluribus stadijs remotus: ad quem aliquoties in diem descendere, molestum visum. Cogitare igitur de cella fonti admonenda: atq; sub ea ipsa cogitatione, morosius ad fontem progredi: cum retrospiciens, vidit Angelum, passus suos numerantem: monitusque est ne porro à labore suscepto desineret singuli enim, inquit Angelus tuæ Patientiæ & mortificationis gradus, ad præmium cælo inscribuntur, Ioan. 16. quemadmodum & locis alijs; tempus Passionis suæ, horam suam, Christus appellavit. Si hora patiendi, hora Christi est: hora quoq; Christiani eadem cæsenda: neque id rursus, ideo solum ut membra capiti comparantur: sed etiam ideo: quia cælis; ut illi debita, asseritur. Concludat Tertul. lib. de Patien. asserens: *Patientiam misericordie Matrem, & Deum ejus debitorem*, Unde subdit. *Si injuriam penes eum deposueris. Ultor est: si damnum, restitutor est: si dolorem, medicus est: si mortem resuscitator est. Quantum Patientia licet, ut Deum habeat Debitorem?*